

Faipari képzés a Kozmában – régen és az emlékév tükrében

MEGSZÜLETETT A HALHATATLANOK TÁRSASÁGA

Borbola Erika

A Budapesti Komplex SZC Kozma Lajos Faipari Szakgimnáziuma és jogelődje, a Középipari Tanoda faipari tagozata egyidős a magyar középfokú szakképzéssel. Az ezredforduló után az iskola a faipari technikus mellett művészeti és design szakmákkal bővítette oktatási profilját. 2018-ban emlékévet ünnepelhetett az iskola – számos rendezvény mentén.

A „Kozmában” jelenleg oktatott szakmáink egyre keresettebbek. Tanulóink sikeressége elméleti és gyakorlati felkészültségüktől függ, amihez a technikai és anyagi háttér mellett szükség van arra az oktatóra, tanárra, aki ezt a tudást tartalmat átadja a diákoknak. 2018-ban fejeztük be a 135. és kezdtük a 136. tanévünket, s ebben az évben volt iskolánk névadójának, Kozma Lajos halálának 70. évfordulója. Az évfordulóra dr. Kulányi Erika és Kovács Szabolcs Gergő komplex emlékévprogramot szerveztek, melynek egyik záróeseménye 2018. november 26-án a névadói emlékfalunk megújítása volt, és amelynek öregdiákjaink kérésére része lett a „Halhatatlanok Társasága” tabló is. Itt azoknak a kollégáknak állítunk emléket, akik tevékenységükkel a középfokú faipari szakképzés emblematikus alakjaivá váltak.

Halhatatlanok Társasága emlékfal

Ünnepségünkön két, korábban iskolánkban tanító kollégára emlékeztünk. Szeffert János középiskolai rajztanár, festőművész 1945–1978-ig dolgozott a Kozmában. Legendás rajz- és faipari szerkezetan-szakrajz gyakorlatokat tartott. Diákjai szeretetük jeleként „Szeffunak” nevezték el. Pomogáts Béla középiskolai rajztanárként 1942–1972 között dolgozott iskolánkban. Őt tanítványai „Pominak” hívták. Kettejük együttes tevékenységüként kialakult a faipari technikus képzés elméleti alapjait adó színvonalas rajzoktatás. Átadóünnepségünkön Huszár Márton szakmai igazgatóhelyettes méltatta tevékenységüket. „Elgondolkodtam rajta, milyen is a jó tanár. A jó tanár minden évben kap egy nyaláb facsemetét. Megfelelő

helyet keres nekik: az erősebbeket középre ülteti, hadd versenyezzenek a fényért; a gyengébbeket a szélére, ahol több napfény éri őket. Nevelgeti, gondozza a csemetéket. Hisz abban, hogy ezek a facsemeték egyszer derék faóriások lesznek, és azt is tudja, hogy ő már valószínűleg nem fog az árnyékukban megpihenni, mert addigra maga is árnyékká válik. Most azonban valami rendkívüli dolog történt, és ezek a derék faóriások összefogtak, hogy méltó emlékhelyet készítsenek egykor volt tanáraiknak, ahol egy pillantással vagy egy főhajtással kifejezhetik hálájukat.” ■

Képek:

Budapesti Komplex SZC
Kozma Lajos Faipari
Szakgimnáziuma